

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
DEVELOPMENT OF ACHIEVEMENT IN READING BY TEACHING PRINCIPLES
THAT EMPHASIZE READING, LEARNER-CENTERED UNIVERSITY STUDENTS
MAHAMAKUTRAJAWITTAYALAI LANNA CAMPUS

ช่อม พิมพ์คีรี* , พระครูปลัด ฐฐกร ปฎิภาณเมธี* ,
กิตติคุณ ภูลายยาว* , พระพงษ์ระวี อุตตรภทโท (โหลิมชยโชติกุล)*

Choom Phimkeeree, Phrakhrupalad Nathakorn Patiphanamedhi
Kittikhun Phoolaiyao, Phra Phongrawee Uttaraphattho (Holimchayachotikoon)
Corresponding Author E-mail: choomphimkeeree@outlook.co.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 2) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน ปีการศึกษา 2/2562 จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยใช้แบบฝึกการอ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านพัฒนาทักษะการอ่าน ด้านการบูรณาการการอ่าน ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านและด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน ตามลำดับ

2. ด้านพัฒนาทักษะในด้านการอ่านควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้น ด้านการบูรณาการการอ่านควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้น ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านฝึกอ่านบ่อย ๆ และด้านวิธีสร้างเสริมการอ่านควรเพิ่มผู้อำนวยการ และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่าน

คำสำคัญ: การพัฒนา, ทักษะการอ่าน, ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) To develop reading achievement by focusing on learners as the center of students 2) To study problems and suggestions

* มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

regarding the development of students' reading achievement. The samples in this research were students in the field of Thai language teaching Year 4, Regular semester, morning and normal afternoon, studying the principles of reading, academic year 2/2562, consisting of 83 people. The tools used for data collection were Questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. Present the results of the data analysis in table format.

The results of this research found that:

1. The development of students' reading achievement by teaching and learning student-centered reading principles. For students of Mahamakut Buddhist University Lanna Campus In overall, it was in the high level When considering in each aspect, it was found that it was at the high level in all aspects. When sorted by average, from highest to lowest, namely development of reading achievement, Integration of reading, In the aspect of reading enhancement and sequential reading methods.

2. In developing reading skills, there should be methods to emphasize reading difficult words more. In terms of reading comprehension, techniques for reading with a deeper understanding should be increased. In terms of fostering a reading culture, activities to promote reading should be organized, encouraging frequent reading practice. Additionally, in enhancing reading skills, experts should be involved, and more time should be allocated for reading practice.

Keywords: Development, Reading skill, Achievement and learner-centered

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงเป็นปึกแผ่นแก่ประเทศชาติก่อให้เกิดความสงบสุขเรียบร้อย และเจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด โดยจะเห็นได้ว่า สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนและเทคนิคการเรียนการสอนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนที่สามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้ระดับหนึ่ง การปรับปรุงเทคนิคการเรียนการสอนจะช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมการเรียนได้และสร้างทัศนคติของผู้เรียนให้รักในรายวิชานั้น ๆ การพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งนับว่าเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

หลักสูตรระดับอุดมศึกษามีหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนอย่างน้อย 30 หน่วยกิต ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเป็น “บัณฑิตที่สมบูรณ์” กล่าวคือ ผู้เรียนจะมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีสุนทรียภาพที่ดี มีความรู้ด้านกฎหมายและสุดท้ายต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศซึ่งทุก

มหาวิทยาลัยที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ รวมทั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย ต้องจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามการประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ.2542 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนั้นได้ยึดแนวเดิมของทบวงมหาวิทยาลัยคือ วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและการสื่อสาร รวมทั้งกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป

การที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มจร.) ได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในหลายกลุ่มวิชา หลายลักษณะ ตามหลักสูตรของคณะหรือภาควิชาที่เป็นเจ้าของรายวิชานี้ ผู้ให้บริการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ มจร. พบว่า การรับรู้ของผู้เรียนรวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องของจุดมุ่งหมาย ปรัชญาและเนื้อหาของรายวิชาอย่างแตกต่างกันไปด้วย การเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจึงมีหลายลักษณะ เมื่อจำนวนนักศึกษาจำนวนมากจึงก่อให้เกิดปัญหาหลายด้าน จากการสนทนากับอาจารย์และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบปัญหาซึ่งสรุปเป็นประเด็นใหญ่ ๆ ได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิธีถ่ายทอดความรู้ หมายถึงด้านที่ครูใช้เทคนิคหรือเลือกใช้แบบการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาที่สอน วิธีถ่ายทอดความรู้นี้มี 2 แบบใหญ่ ๆ คือ 1) การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher center) หมายถึงครูเป็นผู้มีบทบาทนำในการสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบท่องจำ เป็นต้น 2) การสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child center) หมายถึงครูได้เตรียมกิจกรรมบ้าง สื่อการสอนบ้าง ให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้า ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อนจนเกิดการเรียนรู้ ครูมีบทบาทเพียงเตรียมกิจกรรม คอยควบคุมและคอยสรุปบทเรียนเท่านั้น

2. ด้านเนื้อหาและการเตรียมเนื้อหา เนื้อหาแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนั้น บางรายวิชาเนื้อหาน้อย เช่น ภาษาไทย มีเพียง 3 หน่วยกิต ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ในทักษะทั้ง 4 ด้านไม่เพียงพอ บางรายเนื้อหาวิชามากเกินไป เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับ 6 หน่วยกิต วิชาเลือกอีก 4 หน่วยกิต นักศึกษาจำนวนมากมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ค่อยดี ยิ่งเรียนก็ยิ่งสับสน บางรายวิชามีลักษณะเนื้อหาซ้ำซ้อนกันไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องตามเกณฑ์รายวิชาศึกษาทั่วไป บางรายวิชาไม่เกี่ยวข้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัย ส่วนผู้เรียนพบว่าผู้เรียนที่เข้าศึกษาใน มจร. มีพื้นฐานความรู้ทางการศึกษาน้อยแตกต่างกัน เช่น ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษามาจากมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) สายสามัญ และปริยัติสามัญ จะมีความรู้

ดีกว่าผู้จบมาจากการศึกษานอกระบบเพราะได้เรียนรู้ทางด้านเนื้อหา มาก อีกทั้งระยะเวลา การศึกษาแต่ละชั้นปีจะมากกว่าผู้ที่เรียนสำเร็จมาจากการศึกษานอกระบบ (กศน.) จากการ สัมภาษณ์ผู้จบการศึกษาจากการศึกษานอกระบบ พบว่า ได้เรียนเนื้อหาวิชาน้อยและ ระยะเวลาการศึกษาใน 1 ภาคการศึกษาถือว่าเป็น 1 ปีการศึกษา คือ สายสามัญเรียนมัธยม ปลาย 3 ปีจบการศึกษา แต่การศึกษานอกระบบจะเรียนเพียง 3 เทอมหรือ 1 ปีครึ่งก็จบ การศึกษา การสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้นแตกต่างกัน ย่อมทำให้พบปัญหาใน การจัดเนื้อหาหลายประการที่จะนำมาสอนเช่นกัน

3. ด้านการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดการเรียนให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของ แต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการ แสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่ แตกต่างกันไป ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการ นี้คือ ครู แต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤตทางการศึกษา และวิกฤตของผู้เรียนที่ผ่านมา แสดง ให้เห็นว่า ครูยังแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของตนเองไม่เหมาะสม จึงต้องทบทวนทำความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการศึกษาและวิกฤตของผู้เรียนต่อไป

4. ด้านผู้ถ่ายทอดความรู้ หมายถึง ครูที่จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจนกระทั่ง นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูเป็นผู้มีจรรยาบรรณ ผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ดั้นด้นต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ เช่น เป็นผู้มีความรู้ในวิชานั้น ๆ เป็นอย่างดี มีสื่อหรือมีวิธีการสร้างสื่อประกอบการสอนดี มีวิธี สอนที่หลากหลายทันสมัย มีบุคลิกที่ดี รวมทั้ง มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นอย่างดีด้วย

นอกจากนั้น ผู้เรียนที่เข้าศึกษาใน มมร. ยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งไม่เหมือนกับการเรียนในระดับประถมหรือระดับมัธยมศึกษา กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษานั้น จะให้นักศึกษารู้จักการค้นคว้าด้วยตนเองแล้วนำสิ่งที่ ค้นคว้าได้มาอภิปรายในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยมีความมั่นใจในเรื่องการเรียน เนื่องจาก ขาดความรู้ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและไม่ค่อยมีวิธีการนำเสนอหรือการอภิปราย จาก ประเด็นปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นถึงผลของการจัดการเรียนการสอน การใช้เนื้อหาวิชา และความรู้ของผู้เรียนต่อรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปว่า ต้องบรรลุผลตามเกณฑ์และเป้าหมาย ของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบดังที่ อาจารย์เจียง (2540, น. 5) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 7 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร วิธีสอน วัตถุประสงค์ของการสอน สื่อการสอนและการประเมินผล ซึ่ง องค์ประกอบเหล่านี้จะสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันเสมอ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นเพราะ นักศึกษาบางส่วนไม่รู้ว่า ทำไมต้องเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มจร.) เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แม้จะเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ในพระพุทธศาสนา แต่ได้จัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 (พ.ร.บ. 2540) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพราะได้รับการปรับปรุงจากสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ พร้อมทั้งได้เกณฑ์ตามการจัดการของหลักสูตรทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในการปรับปรุงหลักสูตรของศึกษาศาสตรบัณฑิตตาม พ.ร.บ. 2545 นี้ ต้องการให้นักศึกษาและบัณฑิต (ศษ.บ.) ได้รับความรู้ทางวิชาการ มีความทันสมัย ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่โดยเฉพาะรายวิชาภาษาไทยให้เข้ากับสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาพุทธศาสนาและปรัชญาด้วย โดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับเนื้อหาสำหรับพระภิกษุและสามเณรและคฤหัสถ์ สมเจตนาารมณของมหาวิทยาลัย รวมทั้งได้กำหนดแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

ดังนั้น ผู้วิจัยได้สอนวิชาการหลักการอ่านมาโดยตลอดได้พบปัญหาในด้านการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อให้ได้องค์ความรู้ว่า นักศึกษามีการพัฒนาการอ่านมากน้อยเพียงใด แล้วนำองค์ความรู้มาช่วยจัดการเรียนการสอน รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อรายวิชาในรายวิชานี้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตในรายวิชาหลักการอ่าน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านทั้ง 4 ด้านคือ 1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3) ด้านการบูรณาการ การอ่าน และ 4) การพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้สถาบันได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบฝึกการอ่าน
2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2/2562 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คน

1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ประชากรทั้งหมดหรือเป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบฝึกการอ่านเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและสถานภาพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3) ด้านการบูรณาการการอ่าน และ 4) ด้านพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักมาตราวัดลิเกิร์ต (Likert scale) คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมสอนทักษะการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้แบบฝึกการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ด้านพัฒนาทักษะการอ่าน ด้านการบูรณาการการอ่าน ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านและด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 9 ได้แก่ นักเรียนรุ่นพี่มาเป็น

ที่เลี้ยงในการสอนการอ่านให้รุ่มน่องตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96

1.2 ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 ได้แก่ อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93 ตามลำดับ

1.3 ด้านการบูรณาการการอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านการบูรณาการการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวโยงกับวิชาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ตามลำดับ

1.4 ด้านพัฒนาทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านพัฒนาทักษะการอ่าน โดยรวมด้านพัฒนาทักษะการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 6 ได้แก่ การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 ตามลำดับ

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม มีดังนี้

2.1 ด้านผู้ส่งเสริมการอ่าน นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติม ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีน้อยนักศึกษายังอ่านได้ไม่ชัดเจนและทางสาขาการสอนยังไม่ส่งเสริมการเท่าที่ควร ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ควรฝึกอ่านบ่อย ๆ และควรจัดงบประมาณส่งเสริมการอ่านด้วย

2.2 วิธีการส่งเสริมการ นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่ การนำผู้ชำนาญการอ่านจากภายนอกมาช่วยสอนมีน้อย และเวลาในการฝึกอ่านมีน้อย ส่วนข้อเสนอแนะได้แก่ ควรเพิ่มผู้ชำนาญการ และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่าน

2.3 ด้านบูรณาการการอ่าน นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติม ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะไม่คล่อง และเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะมีน้อย ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้น และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะอีก

2.4 ด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติม ได้แก่ คำที่อ่านยากไม่ค่อยเน้นย้ำในการอ่าน คำศัพท์กับคำอ่านทำให้สับสนเวลาใช้ และการอ่านตัวเลขไม่ เป็น ส่วนข้อเสนอแนะได้แก่ ควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้นและควรเน้นการอ่านตามหลักและตามความนิยมให้มากขึ้น ของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชา หลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 ทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางยังพัฒนาไม่ได้มากนัก กล่าวคือ ยังไม่ถึงระดับสูงสุด ทั้งเป็นเพราะด้านวิธีส่งเสริมการอ่านยังมีประเด็นที่นักศึกษาไม่เข้าใจและยังไม่สามารถฝึกปฏิบัติได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะข้อที่ว่า ด้วยอาจารย์นำบุคคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วย ในทางปฏิบัติแล้วกระทำได้น้อยมาก มีเพียง 2 ครั้งเท่านั้น นักศึกษาจึงซึมซับความรู้ ความเข้าใจในลีลาการได้ไม่มากนักประกอบกับเวลาเรียน เวลาสอนในภาคที่ 2 นั้นจะมีวันหยุดที่เป็นทางการบ้าง หยุดตามความนิยมบ้างซึ่งเป็นช่วงของเทศกาลวันปีใหม่ รวมทั้งมีกิจกรรมวันเด็ก มีกิจกรรมวันครูที่นักศึกษาต้องกระจายภาระในการจัดกิจกรรม เวลาเรียนการอ่านจึงค่อนข้างน้อย การฝึกปฏิบัติจึงค่อนข้างน้อยลงด้วย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งว่าการอ่านของนักศึกษาไม่มีความต่อเนื่องกัน การอ่านสาร ความรู้สึกจะไม่ค่อยสัมพันธ์กัน ไม่ต่อเนื่องกัน จึงตอบแบบสอบถามในระดับมากที่สุดค่อนข้างน้อย จึงส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาสูงไม่ถึงระดับสูงสุด ส่วนรายละเอียดในแต่ละด้าน มีดังนี้

1. ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดคือ ข้อที่ 3 ได้แก่ อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การเรียนการสอนที่ดี ได้ผลลัพธ์ที่ดีจะเกิดจากผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจตรงกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยเฉพาะผู้สอนจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ว่า ชั่วโมงนี้ เราจะเรียนรู้เรื่องอะไร เรียนเรื่องนี้เพื่อประโยชน์อะไร จะต้องเตรียมตัวเรียนอย่างไร เป็นต้น เป็นการเตรียมตัว

ให้พร้อมที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไคต์ (มนัส ชัยโรจน์สัมพันธ์, 2553) ที่ว่า ด้วยกฎแห่งความพร้อมและการฝึกหัดว่า 1) กฎแห่งความพร้อม (Law of readiness) สภาพความพร้อมหรือวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานและ ประสบการณ์เดิมถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบ ต่าง ๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้และ 2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) หมายถึงการที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง

2. ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การเรียนการสอนที่ดีและจะเกิดการพัฒนาขึ้นนั้น ผู้สอนจะต้องเป็นผู้นำสู่การเรียนรู้หรือนำสู่กิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะเนื้อหาที่จะเรียนในคาบนั้น ๆ รวมทั้งเตรียมวิธีการสอนพร้อมสื่อการสอนไว้ให้พร้อมด้วย จึงเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ทิศนา แคมมณี (2545, น. 325-378) ได้เสนอแนะเทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้หลายวิธี เช่น วิธีสอนโดยการใช้การทดลอง (Experiment) วิธีสอนโดยการใช้การทดลอง คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการที่ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดปัญหาและสมมติฐานในการทดลอง ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนและให้ผู้เรียนลงมือทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปอภิปรายผลการทดลองและสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการทดลองและตรงกับทฤษฎีของทฤษฎีพุทธินิยมสุนทรีย์ สุริยรังสี (2565) (Cognitive theories) คือ เน้นให้ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า การเกิดการเรียนรู้เป็นเรื่องของการได้รับความรู้และโครงสร้างทางสติปัญญา การจัดการกับข้อมูลและความเชื่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง อันเป็นผลมาจากการพูดและกระทำของบุคคลนั้น หัวใจสำคัญของทฤษฎีนี้ คือ กระบวนการภายในสมองที่กระทำกับข้อมูล เช่น การรับ การจัดการ การแปลความ การบรรยาย การบันทึกและการดึงออกมาจากความทรงจำและการลืม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้คือ สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ จึงทำให้ต้องจัดบรรยากาศให้เอื้อหรืออำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ การอธิบายหรือการสาธิตของผู้สอนจัดเป็นสภาพแวดล้อมด้านตัวป้อนให้กับผู้เรียน นอกจากนั้น ความคิด ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมของผู้เรียนมีบทบาทต่อการเรียนรู้

3. ด้านการบูรณาการการอ่าน การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านการบูรณาการการอ่าน แผลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .51 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวโยงกับวิชาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นั้นจะต้องมีการเกี่ยวโยงกับวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการเรียนโดยเฉพาะการอ่านนั้นต้องเกี่ยวโยงไปถึงวิชาอื่น ๆ กล่าวคือ อาจอ่านจากเรื่องที่ฟังมา หรือจากการฟังผู้อื่นพูด รวมทั้งอ่านจากการเขียน นอกจากนี้ในกลุ่มวิชาภาษาไทยแล้วยังต้องโยงไปถึงวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น วิชาประวัติศาสตร์หรือวิชานิติศาสตร์ เมื่อผู้สอนมีวิธีการบูรณาการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจหรือให้เห็นความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องกันจึงพอใจเป็นอย่างยิ่งซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีรูเมลฮาร์ท (Rumelhart) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จักเพื่อเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำและชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านแปลความของสารได้ สุนันทา แดงเรือน (2557) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหลายคนมีปัญหา เรื่องการอ่าน อ่านไม่คล่อง ไม่สามารถอ่านเรื่องและจับใจความเรื่องที่อ่านได้ จากการที่ผู้เรียนขาดทักษะและความเข้าใจในด้านดังกล่าวทำให้ขาดความสนใจการเรียน ในเรื่องการอ่านเรื่องและการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยจึงพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาได้ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น

4. การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน โดยรวมด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 6 ได้แก่ การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นั้น ถ้าผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างจะแจ่มหรือชำนาญจะทำให้ผู้เรียนภูมิใจ มีความมั่นใจในตนเองและต้องการที่จะอ่านให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพราะถือว่า เป็นความสำเร็จทางสติปัญญาของตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บันลือ พฤกษ์วัน (2557, น.10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไปหอยเหงา เก็บกอดหรือมีฉะนั้นจะแสดงออกต่าง ๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มีและเด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดีตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

กิจกรรมการสอนการอ่านโดยเฉพาะอ่านจับใจความที่ใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางจักสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยความสามารถของบุคคลหลายฝ่ายร่วมมือกันกระทำกิจกรรมนั้น เมื่อเกิดทักษะแล้วยังสามารถพัฒนาได้อีก ถ้าทุกฝ่ายต้องการและพยายามปฏิบัติกิจกรรมใหม่ๆ ใช้ความรู้ความสามารถของบุคคลบ้าง ใช้วิธีการพัฒนาบ้างและใช้วิธีการบูรณาการความรู้ที่หลากหลาย จักพัฒนาทักษะทางการอ่านได้เป็นอย่างดี

สรุป

การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะ พบว่า ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน คือ ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน คือ ควรเพิ่มผู้อำนวยการ ด้านการบูรณาการ ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้นและด้านพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน คือ ควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. แนวทางการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านคำยาก
2. การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีการที่ทันสมัย

แหล่งอ้างอิง

- ทิตินา เขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พงษ์วัน.(2557). *แนวทางการอ่านเร็ว-คิดเป็น*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัส ชัยโรจน์สัมพันธ์. (2553). *ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์*. PSU Knowledge Bank. https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/6096/9/Chapter2_30-55_.pdf
- สุนทรี สุริยรังสี.(2565). การพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนครูพระสอนศีลธรรมในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารปัญญา*, 29(3), 31-44.<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/panya-thjo/article/view/256403>
- สุนันทา แดงเรือน.(2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/2*. โครงการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. โอเอ เอส พรินติ้งเฮ้าส์.